

РЕШЕНИЕ

№ 3106

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Деница Митрова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **1948** по описа за **2012** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от К. А. И. срещу РЕШЕНИЕ от 28.12.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 110-ти състав по н.ах.дело № 18639/2011 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила – касационни основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК във вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Излага съображения за допуснати в хода на административно наказателното производство процесуални нарушения, изразяващи се в неизискване на писмени обяснения от работника Д. Д. И., както и непосочване на конкретната хипотеза на чл.270 ал.3 КТ. Поддържа, че не е извършил вмененото му нарушение по чл.128 т.2 КТ във вр.чл.270 ал.3 КТ, за което му е наложено наказание –имуществена санкция в размер на сумата от 2 000 лева. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да отмени наказателно постановление № 23-2303184 от 20.07.2011 г., издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда” [населено място].

Ответникът по касационната жалба Директор на Дирекция “Инспекция по труда” [населено място] не е подал писмени възражения и не изразява становище по нейната

основателност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за правилност на съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 28.12.2011г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав по н.ах.дело № 18639/2011г. е потвърдил изцяло наказателно постановление (НП) № 23-2303184 от 20.07.2011 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на [фирма] на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.128 т.2 КТ във вр.чл.270 ал.3 КТ. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Х. Я. Ю., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и като е кредитирал показанията на актосъставителя е приел, че касаторът е осъществил от обективна страна нарушението по чл.128 т.2 КТ във вр.чл.270 ал.3 КТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 110-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 10.05.2011 г., 16.05.2011г. и 17.05.2011г. актосъставителят Х. Я. Ю. „старши инспектор" в Дирекция „Инспекция по труда" – [населено място] при извършена проверка по документи е констатирала, че [фирма], в качеството му на работодател не е изплатил уговореното трудово възнаграждение на лицето Д. Д. И. за м.01.2011г. в нарушение на чл.128 т.2 КТ във вр.чл.270 ал.3 КТ.

Относно визираните от касатора процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав е изложил задълбочени и обосновани мотиви по всяко едно от тях, които напълно се споделят от касационната инстанция. Правилни са изводите на районния съдия за спазване на императивните разпоредби на чл.42, т.3, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН чрез описание на нарушението, датата и мястото на установяването му, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание в АУАН и НП по никакъв начин не е препятствало наказаното лице да разбере вмененото му административно наказателно обвинение и да организира защитата си срещу него. Като е достигнал до правни изводи, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, районният съдия не е допуснал визираното в касационната жалба основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63,

ал.1 ЗАНН.

Съгласно чл.245 ал.1 КТ работодателят е длъжен да гарантира изплащането на работника на трудово възнаграждение в размер на 60% от брутно му трудово възнаграждение, но не по-малко от една минимална работна заплата, като неизпълнението на това задължение представлява нарушение на общата разпоредба на чл.128 т.2 КТ. Безспорно е установено по делото, че за м.01.2011г. на работника Д. Д. И. не е заплатено трудово възнаграждение, въпреки дадените предписания с протокол № 1097 по т.3. Този факт не се оспорва от работодателя, като писмено на 17.05.2011г. управителят на търговското дружество К. А. И. е удостоверил, че работната заплата за м.01.2011г. не е изплатена „поради намаляване обема на работата и финансови затруднения”. До момента на приключване на проверката, както и в хода на съдебното следствие работодателят не е представил доказателства, че е изплатил работната заплата лично на Д. Д. И. по ведомост, срещу разписка или по банкова сметка, съгласно чл.270 ал.3 КТ. Обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото. Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесното административно нарушение по чл.128 т.2 във вр.чл.270, ал.3 КТ, които се споделят от касационната инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 28.12.2011г. на СРС, НО, 110-ти състав е ПРАВИЛНО на основание чл.348 ал.1, т.1 и т.2 вр. ал.2 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл.218 ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 28.12.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 110-ти състав по н.ах.дело № 18639/2011 г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

